

διδασκαλίας αὐτοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ Βέρδη ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ θιάσου. μετατρέπεται εἰς μελοδράμα (opéra). Τὸ κείμενον (livret) ἐγράφη ὑπὸ τῆς κ. Franchi Martini, τὸ δὲ μέλος ἐγένετο ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς κ. Ettore Martini. Τὰ κυριώτατα πρόσωπα, Derblay καὶ Claire, ἀνετέθησαν τοῖς διακεκριμένοις καλλιτέχναις κ. Stagno καὶ κυρίῳ Belincioni.

— Ἀρκουτως ζῶνται ζητήσεις ἐγένοντο ἄρτι ἐν Λονδίῳ περὶ τῶν γαλλικῶν μελοδραματίων. Συγγραφεῖς, διευθυνταί, ἐφημεριδογράφοι προσῆλθον κομίζοντες τὴν ἑαυτῶν γνώμην. Ἐκ τούτων ὁ κ. Goote διεκήρυξεν ὅτι τὰ γαλλικὰ ἔργα δέονται διηθησεως (filtrage) πρὸ τῆς παρουσίας αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ δημοσίου καὶ ὅτι καὶ ἡ μουσικὴ ἐπίσης πρέπει νὰ τροποποιῇται. Τὰς μεταβολὰς ταύτας ἄλλως τε προθύμως ἀποδέχονται, κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, οἱ ξένοι. Ἀληθῶς! δέον ν' ἀποδέχωνται ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσιν.

Οἱ κ.κ. Hopwood καὶ Crew ἦσαν ὀριστικώτεροι ἔτι. Ἐν τινι ἐπιστολῇ, δημοσιευθεῖσῃ ὑπὸ τῆς Era, διακηρύττουσι τὰ μέγιστα λογικὸν καὶ τακτικὸν τὸ ἀγγλικὸν σύστημα. Πᾶς ὅστις ἠγόρασεν ἔργον τι σὺν τοῖς δικαιώμασι τοῦ συγγραφέως, εἶπον, ἐστὶν ἀπόλυτος κύριος νὰ πράξῃ περὶ τοῦ ἔργου τούτου ὅτι αὐτῷ δοκεῖ καλόν. Κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ μεταρρυθμίσαι καὶ μεταβαλεῖν αὐτὸ κατ' ἀρέσκειαν ὅπως εὐαρεστήσῃ τοῖς πελάταις αὐτοῦ. Ὁ συγγραφεὺς ἐάν κρὴν ὠφέλιμον δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔργου. Τοιαῦτα περίπου ἐγράψαν περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ μελοποιῦ, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι οἱ Ἀγγλοι περὶ αὐτῶν σκεπτόμενοι εἰς οὐδὲν λογίζονται τὰ τοῦ ἄλλου δίκαια καὶ τὴν πνευματικὴν ιδιοκτησίαν. Τὰ συμφέροντα αὐτῶν καὶ μόνον τὰ συμφέροντα πάντοτε καὶ ἐν πᾶσιν ὅπως εἴποι ἔχουσιν.

— Ἐν τινι ἐφημερίδι τοῦ Κομβούργου, ἐπιγραφομένη Tageblatt, ἀνωνόμως ἐδημοσιεύετο μουσικὴ κρίσις ἐν πάσῃ ἀφορμῇ κατὰ τῆς ὀρχήστρας τοῦ δουκικοῦ Θεάτρου. Ἡ καταφορά ἀπέβη τοσοῦτο δριμεῖα, ὥστε ἐγένετο ἀνάγκη ἀνακρίσεως, ἐξ ἧς ἀπεδείχθη ὅτι ὁ καταφερόμενος κατὰ τῆς ὀρχήστρας οὐδεὶς ἄλλος ἢ ἡ αὐτὴς ὁ διευθυντὴς αὐτῆς. Διατί; ἄγνωστοι. Ὡς εἰκὸς ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ.

— Οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἐπιφανὴς ὑποκριτὴς, ἄλλοτε πολλῆς ἐπιτυχίας σχοῦν, ἡ Augustine Brohan. Αὕτη εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γαλλικὴν-Κωμωδίαν τῷ 1841, ὑποκριναμένη τὸ πρόσωπον τῆς Dorine ἐν τῷ Tartuff, εἶτα ἕτερα ὑποδυομένη πρόσωπα ἐθαυμάζετο καὶ ἐνεκωμιάζετο. Συζευθεῖσα ἄνδρα ἔξω τοῦ θεάτρου, ἀπεσύρθη αὐτοῦ, ἔρχε δ' ὕστερον τὸ ἀτύχημα νὰ πάθῃ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. Ἡ Brohan ἐγένετο καὶ δραματικὴ συγγραφεὺς, ἀνάλυσιν δὲ τῶν δραματικῶν αὐτῆς ἔργων ἐδημοσίευσεν ὁ Figaro. Τῆς Γαλλίας οὕσης χώρας ἐν ἧ ἡ τέχνη τιμᾶται, ἐνθα ὁ μὲν ὑποκριτὴς πρὸ παντὸς γινώσκει ἑαυτὸν καὶ σεβεται ἑαυτὸν, ἡ δὲ κοινωνία ἀποκαλεῖ αὐτὸν καλλιτέχνην (artiste), ἀποδίδουσα αὐτῷ, καθὰ καὶ ὁ W. F. Hegel (Ποιητικὴ) λέγει πᾶσαν τιμὴν καλλιτεχνικῆς τάσεως (vocation artistique) διότι, «τὸ εἶναι τινα ὑποκριτὴν κατὰ τὰς ἐνστάσας ἡμῶν ιδέας οὐκ ἔστιν ὄνειδος ἡθικόν, οὐδ' αἰσχρὸν πρὸ τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν».

πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν μετ' ἐγκωμίων τὸν θάνατον αὐτῆς. Ὁ δὲ Sarcey, οὐτινος ἡ Augustine ἐγένετο φίλη, ἴδιον ἐδημοσίευσεν ἄρθρον ἐν τῷ «Χρόνῳ», ἐν ᾧ ἐξετίθει τὰ προσόντα αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ τὴν εὐφυΐαν αὐτῆς, ἔσπεν-δε δὲ δάκρυ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῆς.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Αἱ περὶ τοῦ ζητήματος τῶν συμμαχιῶν συζητήσεις μέγα διεδραμάτισαν κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα πρόσωπον καὶ καθ' ἐκάστην σχεδὸν σύμπας ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος δημοσιεύει μακρὰ ἄρθρα περὶ τῶν παρασκευαζομένων πολιτικῶν συνδυασμῶν. Ἀναζητοῦντες τὰ αἰτία τῆς τοιαύτης τοῦ τύπου πολιτικῆς ἀνευρίσκομεν ἐν ταῖς ἐπικειμέναις συνεντεύξεσι τοῦ γερμανοῦ μονάρχου ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἰταλίας, ἐν τῷ εἰς Ἑλλάδα καθόδῳ τῆς Α. Μ. τοῦ Γουλιέλμου μετὰ τοῦ συμμάχου αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τῆς εἰς τὴν δημοσίαν ναυτιλίαν παραδόσεως τῆς Κορινθιακῆς διώρυγος καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρὺ ὡς προέδρου τῆς γαλλικῆς γερουσίας. Ἀπὸ τῆς ἐν Κρονστάδῃ συνάδελφώσεως Γάλλων καὶ Ρώσων τοὺς ἐν Βερολίνῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς συμμαχοῖς πρωτευούσαις οὐκ ἔφ' ἑαυτοῦ τὸ τρόπαιον τοῦ ναυάρχου Ζερβαί, ὃν διετέλει ἢ εἰς τὸν εἰρημένον ρωσικὸν λιμένα καταπλεύσασα γαλλικὴ μοῖρα, καὶ πάντοτε σχεδὸν λόγος γίνεται περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνισχύσεως τῶν ὑφισταμένων δεσμῶν. Ἰδίᾳ οἱ ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτεύουσῃ φαίνονται ἀνυσυχοῦντες, καὶ τοῦτο ἀκριδῶς ἐξηγεῖ τὸ ὅτι πᾶς περὶ συμμαχίας λόγος ἐκ Βερολίνου τὴν ἀρχὴν ἔχει. Ἀδυνατοῦντες οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον νὰ καθησυχάσωσι τὴν ἑαυτῶν συνειδήσιν περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ νὰ ἐξεύρωσι μέσον πρὸς ἐξίλωσιν τῶν Γάλλων, ὧν ἡ χαίνουσα πλὴν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαρηγίας μοιραίως ἐπουλωθήσεται μόνον μετὰ νέαν ἀφαίμαξιν, ὡς τοῦτο τεκμηριοῦται ἐκ τῶν σαφῶν λόγων τοῦ κ. Καπρίδη, ἀποκρουσάντος πᾶσαν περὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων διαιτησίαν, ἐπεὶ ἔχουσι συμφέρον νὰ ἐνισχύσωσι τοὺς μετὰ τῶν συμμαχῶν δεσμούς, συνάμα δὲ καὶ νὰ κρατύνωσιν αὐτοὺς διὰ τῆς εἰς τὸ ἄρμα τῆς τριπλῆς συμμαχίας προσχωρήσεως καὶ ἄλλων παραγόντων. Τὸ πρῶτον τούτων τοσούτῳ μᾶλλον ἐπ' ἀναγκῆς κρίνουσιν, ὅσῳ ἐν ταῖς περὶ στρατοῦ συζητήσεσιν οὐκ ἐυάρεστος πολλῶς γίνεται λόγος περὶ τῶν στρατῶν τῶν συμμαχῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἰταλίας, ἥτις ὅτε μὲν κρίνεται ἀπαράδεκτος, ὅτε δὲ ὡς ἔχουσα στρατὸν ἐλαττωματικὸν καὶ δεόμενον μείζονος μερίμνης, περὶ τὴν ἀνοργάνωσιν αὐτοῦ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς νεωτέρας πολεμικῆς τέχνης τοιοῦτοι ὑπαινιγμοὶ καὶ ἐσχάτως ἔτι ἐγένοντο, μάτην δὲ μετὰ πολλῆς δεξιότητος ἐπειράθησαν οἱ ὑπουργοὶ τοῦ βασιλέως Οἰμβέρτου νὰ καθησυχάσωσι τὰ τα-

ραχθέντα πνεύματα τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ νὰ διαπιστώσωσιν ὅτι αἱ τῶν γερμανῶν ὑπουργῶν δηλώσεις οὐδὲν τὸ προσδλητικὸν εἶχον· οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀδρία, σφόδρα δυσαρεστηθέντες, οὐ βούλονται παρακληθῆναι ὅτι οὐδὲν κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ ἐλέχθη, καὶ ἐντεῦθεν ὁ γινόμενος πταγος ἐν τῷ τύπῳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅστις, διαπιστῶν τὰ κατὰ τὴν ἐν Ρώμῃ ἐντύπωσιν τῶν ἐν Βερολίνῳ λεχθέντων, γίνεται συνάμα καὶ ἐρμηνεύς τῶν κατὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ, κεντουμένων νῦν καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων, ὅσοι ἐκράτουναν ἄλλοτε τοὺς μετὰ τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν δεσμούς τοῦ βασιλείου ἐπὶ βλάβῃ τῶν ζωτικῶν τούτων συμφερόντων. Κατὰ τὰς διαδιδόμενας φήμας οἱ ὑπὸ τὸν ἐφιάλτην τῆς μεγαλομανίας διατελοῦντες καὶ τὰ βλέμματα ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὀρίπτοντες μετέβαλλον φρόνημα ἐν τῇ τέως διεθεῖ αὐτῶν πολιτικῇ καί, ἐμμέσως ἀποκρηύττοντες τὰς ἄχρι τοῦδε πολιτικὰς αὐτῶν ἀρχάς, πειρῶνται νὰ σαγηνεύσωσι τὴν κοινὴν γνώμην διὰ ἀμφιρόπων τινῶν δηλώσεων, ὧν τὸ συμπέρασμα δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ καὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀποσπᾶσαι τὸ βασίλειον ἀπὸ τῶν νῦν συμμαχικῶν δεσμῶν καὶ καθοδηγῆσαι αὐτὸ εἰς τὴν ὁδὸν εἰ μὴ τῆς πρὸς τὴν Γαλλίαν προδεγγήδεως, τοῦλάχιστον τῆς οὐδετερότητος.

Ταῦτα ὑπ' ὅσιν ἔχοντες οἱ ἐν Γερμανίᾳ ἰθύνοντες ἀγωνίζονται νὰ προλάβωσι τὰ τεκταινόμενα ὑπὸ τῶν ἀγομένων οὐχὶ ἐκ τοῦ αἰσθηματοῦ ἀγνῆς φιλοπατρίας ἀλλ' ἐκ τοῦ πόθου τοῦ καταλαβεῖν αὐτὴς τὴν ἀρχήν· εὐθετον ἐπομένως ἐθεώρησαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῶν γάμων τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ διὰ νέας πρὸς τοῦτον συνεντεύξεως τοῦ Γουλιέλμου νὰ πείσωσι τὸν Ἰταλικὸν λαὸν περὶ τῆς πρὸς τὴν χώραν αὐτοῦ ἀφοσιώσεως τοῦ ἰσχυροῦ τῆς Γερμανίας μονάρχου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηκόων· ἀλλ' ἀνεπαρκεῖς κρίνοντες πάντοτε τὰς ἑαυτῶν δύναμεις, πειρῶνται νὰ προσελκύσωσιν εἰς τὴν τροχίαν τῆς ἑαυτῶν πολιτικῆς καὶ τοὺς μικροτέρους ἔτι λαούς, ὅσοι μεθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἀδυναμίαν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς οὐχὶ μικρὸν συμβάλλονται εἰς τὰ σχέδια τούτων δυνάμει τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως· ἐντεῦθεν ἡ περιβαλοῦσα πολιτικὴ σημασία τὴν εἰς Ἑλλάδα πιθανολογουμένην καθόδον τοῦ γερμανοῦ μονάρχου ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τῆς κορινθιακῆς διώρυχος, ἡ παρασχοῦσα ἀφορμὴν εἰς διαφόρους εἰκασίας καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ φήμῃ, καθ' ἣν τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον συνοδεύει ὁ σύμμαχος καισαροδοσιλεύς. Ἀλλ' οἱ τοιαῦτα φρονοῦντες μεγάλως σφάλλονται, ὥς οὐχὶ ὀρθῶς σκέπτονται καὶ οἱ πιστεύοντες ὅτι ἡ εἰς πρόεδρον τῆς Γερουσίας προαγωγὴ τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρῦ, ἀνακτωμένου οὕτω τὴν ἀπολασθεῖσαν ἐπιρροήν, προσιωγίζεται μεταβολὴν ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῶν εὐρωπαϊκῶν συνδυασμῶν καὶ προσέγγισιν τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Γερμανίαν. Ἐν τῇ ἐνεστώσῃ τῶν πραγμάτων καταστάσει οὔτε ἡ Ἑλλάς νὰ δεσμεύσῃ τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν δύναται καὶ κρείσσονα ἡγεῖται τὴν καιροσκοπικὴν πολιτικὴν, οὔτε ἡ Γαλλία νὰ προσεγγίσῃ τῇ Γερμανίᾳ. Τὰ διασταματιζόμενα ἀποδεικνύουσιν ὅλως τὸ ἐναντίον, αἱ δὲ τῆς Ρωσίας μάλιστα πρὸς τὴν μεγάλην ἐν Εὐρώπῃ Δημοκρατίαν φιλοφρονήσεις καὶ ταύτης

πρὸς ἐκείνην ἀνατρέπουσιν ἄρδην τὴν πιθανότητα ἐξασθενείσεως τῶν γαλλορωσσικῶν δεσμῶν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν σχέσεων τῆς Γαλλίας. Ἡ μὲν Γαλλία ἀφατον ἀπὸ τοῦδε αἰσθάνεται χαρὰν ὑπὸ τῷ ἐπικειμένῳ εἰς γαλλικὸν λιμένα κατὰπλο μοίρας τοῦ ρωσσικοῦ στόλου κατὰ τὴν εἰς Ἀμερικὴν μετάδασιν ἐπὶ τῇ ἐν Σικάγῳ παγκοσμίῳ ἐκθέσει καὶ οἱ σπουδαιότεροι τῶν λιμένων ἐκείνης ἀνθαμιλλῶνται ἐν τῇ ἐκθειάσει τῶν ἑαυτῶν θελημάτων ὅπως πείσωσι τὴν ἀναμενομένην νέμψην, ὃ δ' αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας παρίσταται μετὰ τῆς αὐτοκρατείας καὶ τῶν λοιπῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας μελῶν εἰς τοὺς διδομένους παρὰ τῷ ἐν τῇ αὐτῇ αὐτοῦ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας. Ἀνυπόστατα ἐπομένως νὰ λογισθῶσι δύνανται τὰ διαδιδόμενα περὶ ἐνισχύσεως τῶν ὑπαρχόντων συμμαχικῶν δεσμῶν, καὶ μάτην οἱ δουλεύοντες τῇ τριπλῇ συμμαχίᾳ πειρῶνται νὰ καθισχύσασιν τοὺς οἰκείους λαούς, βλέποντας παγιομένην τὴν γαλλορωσσικὴν συμφωνίαν καὶ υποσκελίζουσαν τὴν ἰσχὴν καὶ τὴν ἐπιρροὴν τῶν τριῶν συμμάχων.

Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν ἐσωτερικῶν ἐν ταῖς διαφθοραῖς τῆς Εὐρώπης χώραις γεγονότων ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία φαίνονται ἐπισπώμεναι τὴν κυριωτέραν προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης. Ἐν τῇ πρώτῃ τούτων τὸ ἱρλανδικὸν ζήτημα κρατεῖ ἐν μεγάλῃ ἀγωνίᾳ τὸ ἀγγλικὸν δημόσιον, ὅπερ, παρὰ τὴν συζήτησιν ἐτέρων νομοσχεδίων, ὥς τοῦ τιθέντος τέρμα εἰς τὴν μέχρι τοῦδε διέπουνσαν τάξιν τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς διορισμοὺς ἐν τῇ ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Οὐαλτίας καὶ τοῦ ἀποτελοῦντος ἀφετηρίαν τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, μόνον περὶ Ἰρλανδίας σκέπτεται καὶ ἀνυσυχεῖ σφόδρα περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἐκείθεν τοῦ πορθμοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου νήσου. Βεβαίως, ὥς ἔχει ἡ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ κατάστασις νῦν, ὃ κ. Γλάδστον δύναται νὰ ἐλπίξῃ ἐπὶ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ· ἀλλ' ἔξω τῆς Οὐνετόμινστέρης πολλὰ τεκταίνονται καὶ πρὸς τῷ παρνελλικῷ κόμματι, τῷ διαμαρτυρομένῳ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, προστίθεται ἡ σφοδροτάτη καταφωρὰ τῶν κατοίκων τῆς Οὐλστέρης, οἵτινες, ἀνέκαθεν πολέμιοι διατελοῦντες πρὸς τοὺς λοιποὺς τῆς χώρας αὐτῶν κατοίκους ἔνεκα τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν, ἀλλεπάλληλα διοργανοῦσι συλλαλητήρια κατὰ τῆς ἱρλανδικῆς αὐτονομίας καὶ μετὰ πολλῶν ὁμοφρόνων τοῦ Βελφάστ, ζητοῦσι δι' ἀναφορῶν πρὸς τὸν Γλάδστονα τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ περὶ ἱρλανδικῆς αὐτονομίας νομοσχεδίου καὶ τὴν πρόληψιν οὕτω τοῦ κινδύνου ἀποσπάσεως τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀπὸ τῆς λοιπῆς Ἀγγλίας. Τὸ ζήτημα προσλαμβάνει ὄντως οὐ μικρὰν σοβαρότητα καὶ οὐδεμία σχεδὸν ἀμφιβολία ὑπάρχει περὶ σφοδροτάτων συζητήσεων κατὰ τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Γαλλίᾳ τὴν προσοχὴν ἐπισπᾶται μετὰ τὴν ἐξομάλισιν τῆς πρὸς τὴν Ἑλβετίαν διαφωνίας ἐπὶ τοῖς ἐναντίον τῆς Δημοκρατίας ὑπαινιγμοῖς ἐν Βασιλείᾳ κατὰ τὰς ἀπόκρεως, ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου προέδρου τῆς Γερουσίας, ἡ ὄντως ἱκανοποιούσα τὸν ἄνδρα ἐπὶ τῇ κατ' αὐτοῦ δεινῇ καταφορᾷ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Τὸ γεγονός οὐ μόνον ὑπὸ ἐξωτερικὴν ἐποψὴν ἐνασκει ἐπιρροήν, ὥς ἀνωτέρω ὑποδεικνύεται συνεπείᾳ

τῆς ἐναντίον αὐτοῦ κατηγορίας ἐπὶ φιλογερμανισμῷ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἐσωτερικὴν εἶναι σπουδαιότητα, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῶν διαδιδόμενων περὶ ὑποψηφιότητος τοῦ Ἰουλίου Φερρὺ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος τῆς δημοκρατίας. Καὶ ναὶ μὲν τοῦτο δὲν φαίνεται ἀληθές, διότι οἱ τῆς συνελεύσεως ταύτης πρόεδροι δὲν ἀνεδείχθησαν πάντοτε πρόεδροι τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ εἰρημένου ἀνδρός, ἀποτελοῦσα δεινὴν πρόκλησιν πρὸς τοὺς ριζοσπαστικούς, οἵτινες οὐδέποτε ὑπῆρξαν φίλοι τῶν καιροσκοπικῶν, προσιωνίζεται συνδυάσειν καὶ αὐτῆς τοῦ ἀμοιβαίου κομματικοῦ μίσους καὶ ἐπανάληψιν τῶν σφοδρῶν ἀνταγκλήσεων κατὰ τοῦ κ. Φερρὺ, τῶν ἐκτοξευθεισῶν ἐν τῷ ζήτηματι τοῦ Τογκίνου καὶ ἐπενεγκουσῶν τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρωθυπουργικῆς ἔδρας μετὰ τὴν ἐν Λαγξὸν συμφορὰν τῶν Γάλλων.

Ἐν Γερμανίᾳ τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα καὶ τὸ ἀγροτικὸν ἐξακολουθοῦσι παρουσιάζοντα πολλὴν τὴν ὑποδαιότητα. Παρὰ τὰς ἐναντίον τῶν μελετωμένων στρατιωτικῶν μεταρρυθμίσεων μομφὰς τῶν ὑπερλαπείων οἱ σύμβουλοι τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐμμένουσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ιδέας, καὶ αὐτὸς δ' οὗτος ὁ αὐτοκράτωρ ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε ἐξεφράσθη ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, κατὰ δὲ τὴν παρὰ τῷ κ. Βαϊτιχερ ἐφεσπερίδα, συνδιαλεξάμενος πρὸς πολλοὺς τῶν παρευρεθέντων, ἐλάλησε περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος καὶ ἐξήτησεν ἀπὸ τοῦ ἡγέτου τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος βαρώνου Μαντάιφελ τὴν υποστήριξιν τῆς διετοῦς θητείας πρὸς μεταίωσιν τῶν σχεδίων τῶν πολιμίων καὶ ἰδίᾳ τοῦ Βένιξεν. Τὸ ἀγροτικὸν δὲ κίνημα, καίπερ στάσιμον διατελοῦν, οὐχὶ μικρὸν ἀνησυχεῖ τοὺς ἐν Βερολίνῳ, συνεπεία τῶν παρεμβαλλομένων προσκομμάτων ἐν τῷ ζήτηματι τῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν ἐμπορικῶν διαπραγματεύσεων, μετὰ μόχθου δὲ οἱ τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν διευθύνοντες ἀγωνίζονται νὰ πείσωσι τοὺς διαμαρτυρομένους περὶ τοῦ ὅτι οὐδεμιὰς φεισθῆσονται θυσίας πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῆς γερμανικῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας.

Οἱ ἐν Αὐστρίᾳ ἔχουσι τὸ οικονομικὸν ζήτημα τῆς νομοματικῆς διαφορᾶς καὶ τὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπερ προκαλεῖ ἱκανὰς συζητήσεις καὶ ἀναγκάζει τὴν κυβέρνησιν νὰ ζητῇ δωδεκατημόρια. Συνάμα οἱ ἐν Βιέννῃ εἶχον καὶ τὴν βόην ἐπετηρίδα τῶν γενεθλίων τοῦ πρωθυπουργοῦ κόμητος Τάαφφε, καθ' ἣν ἐξεδηλώθησαν ἐμφανέστερον τὰ φυλετικὰ πάθη καὶ ἔνια τῶν ὀργάνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀνασκευάζοντα τὰ τῆς συμπολιτεύσεως, ὡς ὑποστηρίξαντα ὅτι κατὰ τὸ τεσσαρακονταετὲς διάστημα τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ὁ κ. Τάαφφε πολλοὺς ἥρατο θριάμβους, παρατηροῦσιν ὅτι οὐχὶ ὀλίγας ἐποτίσθη πικρίας ὁ πολιτικὸς οὗτος ἀνὴρ, καθ' ὃν ἐξεμάνησαν πολλὰ καὶ τὰ εἰρημένα πάθη.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ πρὸς διαφόροις ἐσωτερικαῖς μεταρρυθμίσει περὶ πλείστου ποιοῦνται καὶ τὴν ἐν Ἀσίᾳ θέσιν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐνισχύσει τῆς ἐν τῇ βορειοανατολικῇ Ἀφρικῇ θέσεως τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς εἰς τὰ ἐκεῖ παράλια ἀποστολῆς τῆς ἐν Βεγγάλῃ, μοίρας, ἰδίᾳ ἐνισχύουσι τὰς παρὰ τῇ Ἀφγανίᾳ φρουράς,

τοῦθ' ὅπερ κέκτεται ἱκανὴν πολιτικὴν σπουδαιότητα ἔνεκα τῶν καθ' ἑκάστον θέρος διαδραματιζομένων ἐν τῇ μέσῃ Ρωσίᾳ καὶ τῶν ἐπικειμένων διαπραγματεύσεων πρὸς διαρρύθμισιν τῶν μεθορίων τοῦ Παμειρου. Φαίνεται ὅτι τὸ ξίφος τοῦ Βρόννου βαρύνει ἐπὶ τῆς πλάστιγγος καὶ σήμερον.

Ἐκ τῶν μικροτέρων κρατῶν ἡ Ἑλλάς, ἐπιψηφισθέντος ἡδὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν τῇ βουλῇ, ἔχει τὸ δάνειον, ὅπερ εὔρηται ἐν ἀγαθῷ σημείῳ, τὸ Βέλγιον τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ συντάγματος, ἡ Πορτογαλία τὸ νέον αὐτῆς ὑπουργεῖον, ὅπερ ἀγωνίζεται νὰ βελτιώσῃ τὰ οικονομικά, καίτοι τὴν μέριμναν αὐτοῦ ἐπισπᾶται καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἐνισχύσαι τὰς βάσεις τοῦ κρατοῦντος συστήματος, ἡ Σερβία τὸ ζήτημα τῆς συνδιαλλαγῆς Μιλάνου καὶ Ναθαλίας, οὐ ἐπιλαμβάνεται μετὰ μικρὸν ἡ σερβικὴ Ἱερὰ Σύνοδος, τὰ Σκανδιναυικὰ κράτη τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσωπείας καὶ τέλος ἡ ἡμετέρα αὐτοκρατορία τὴν σήμερον ἀγομένην ἐπετηρίδα τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

ΧΡΟΝΙΚΑ.—Τὸ ζήτημα τῶν νήσων Χαουαΐ μέγαν προκαλεῖ ἔτι πάταγον ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ὅπου τὰ πολιτικὰ κίματα μετὰ μερίμνης διαπυρρῶνται ὅποιον τὸ μέλλον τῶν νήσων τούτων. Πολλοὶ ἠλπίζον ὅτι ἡ κυβέρνησις Οὐάσιγκτωνς ἤθελε τύχει τῆς ὀριστικῆς προσαρτήσεως, ἀλλ' ἡ γερουσία ἀνίσταται καὶ κατὰ τινὰς εἰδήσεις ἐκ τῆς εἰρημένης πρωτεύουσος ἀπώλετο πᾶσα ἐλπίς περὶ ἐπικυρώσεως τῆς σχετικῆς προσωρινῆς συμβάσεως.

— Ἐν Μαδρίτῃ πολὺς γίνεται λόγος περὶ τῶν πρὸς τὴν Πορτογαλίαν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, κατὰ τινὰς δὲ εἰδήσεις ἡ κυβέρνησις τοῦ μικροῦ βασιλείως προτίθεται νὰ συνάψῃ ὅσον οὕτω διαπραγματεύσεις πρὸς συνομολογίαν καταλλήλου συνθήκης.

— Ἐν Μαρόκῳ τὰ πράγματα δὲν βαίνουν τοσοῦτο καλῶς καίτοι πολλοὶ τῶν ταραξίων συλλαμβάνονται καὶ τιμωροῦνται δεόντως, ἡ δὲ κυβέρνησις πᾶσαν καταβάλλει μέριμναν πρὸς ἐπάνοδον τῆς πλήρους τάξεως.

— Ἐν Ρώμῃ Λέων ὁ ΙΓ' ἐξακολουθεῖ δεχόμενος τὰς πρεσβείας τῶν διαφόρων τῆς Εὐρώπης μοναρχῶν, οἵτινες ἔσπευσαν νὰ συγχάρωσι τῷ Πάπᾳ ἐπὶ τῇ Ἰωβωιλαίᾳ αὐτοῦ. Ἀξιοσημείωτοι ἰδίᾳ, εἶναι ἡ πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ γενομένη δεξίωσις, καθ' ἣν Λέων ὁ ΙΓ', ἐκθειάσας τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τῆς Α. Μ. καὶ ἐξάρας τὰς εἰς τὴν μοναρχίαν διὰ τῆς θρησκείας ἀποδοθείσας ὑπηρεσίας, ἀπήγγειλε προσλαλίαν, ἥτις κέκληται μεγάλῃ νὰ ἐμποιήσῃ ἐντύπωσιν ἀπανταχοῦ μὲν ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν Ρώμῃ.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐν Aix-La Chapelle οἰκεῖ γηραιὸς τις συλλογεὺς ὀνόματι Oscar Werckenbeck, ὅστις κατήρτισεν εἶδος μουσείου ἐφημερίδων. Πᾶν ὅτι τύποις ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ κόσμῳ σύμπαντι περιληφθήσεται ἐν τῷ μουσείῳ τούτῳ.